

udøve effektiv pression over for Sydafrika med henblik på at formå den sydafrikanske regering til at efterleve de relevante FN-beslutninger.

En løsning af Sydrhodesia-spørgsmålet forudsætter, at alle regeringer og herunder især den portugisiske og den sydafrikanske efterlever Sikkerhedsrådets beslutning fra maj 1968 om omfattende bindende sanktioner mod det illegale mindretalsregime.

I spørgsmålet om de portugisiske kolonier er der heller ikke sket fremskridt. De hidtidige bestræbelser er alene gået ud på at tilbageholde bistand, der af Portugal kan benyttes til undertrykkelse af den lokale befolkning, og på at yde bistand til flygtninge. Disse bestræbelser har hidtil ikke vist sig tilstrækkelige, og yderligere internationale foranstaltninger vil ifølge generalsekretæren være nødvendige for at bistå befolkningen i at opnå uafhængighed og gøre den portugisiske regering til en samarbejdsvillig partner.

For så vidt angår de resterende mindre koloniområder opfordrer generalsekretæren kolonimagterne til at modtage besøgsmissioner fra FN, som Spanien har gjort det.

7. Forskellige spørgsmål.

Generalsekretæren fremhæver på ny Den internationale Domstol som et middel til fredelig bilæggelse af tvister og gentager sin anbefaling af periodiske møder i Sikkerhedsrådet, ved hvilke rådsmedlemmerne repræsenteres af et regeringsmedlem. Som et alternativ foreslår generalsekretæren et møde under 23. samling mellem de tilstedeværende udenrigsministre for de 4 stormagter. Om ønskeligt kunne en dagsorden udarbejdes af generalsekretæren. Et sådant møde kunne forhåbentlig lede til et stats- og regeringschefmøde mellem de fire stormagter med henblik på at modvirke det tilbageslag, der for nylig er sket i afspændingsbestræbelserne mellem Øst og Vest.

Der peges endvidere på generalsekretærens rolle som mellemmand ved løsningen af udestående problemer medlemsregeringer imellem; som eksempel nævnes generalsekretærens bestræbelser i forbindelse med den nylige bortførelse af et israelsk rutefly til Algeriet. Endelig berører generalsekretæren på ny spørgsmålet om FNs universa-

litet, problemerne om de delte lande, mini-stats-spørgsmålet og forslaget om at vedtage juridiske kriterier for etablering af faste observatørmissioner ved FN.

8. Afsluttende bemærkninger.

Generalsekretæren konkluderer, at der er sket en alvorlig tilbagegang i normerne for mellemfolkelig etik og moral, idet stater i stigende grad benytter sig af magt og vold som middel til at løse internationale uoverensstemmelser.

Vietnam-konflikten er ikke en ideologisk strid, men en kamp om Vietnams overlevens som nation. Konflikten bør isoleres fra internationale påvirkninger, og der bør indrømmes Vietnams befolkning adgang til at råde over dets egne forhold. En militær nedtrapning fra alle sider er nødvendig, begyndende med en fuldstændig indstilling af bombardementerne og alle andre krigshandlinger mod Nordvietnam. Initiativet må tages af den militært stærkeste part. Generalsekretæren gentager som sin overbevisning, at en standsning af bombningerne i sidste instans vil lede til en fredelig orden i Sydøstasien i overensstemmelse med Genève-aftalerne af 1954. I denne forbindelse erindres om, at den militære demarkationslinje mellem nord og syd kun er midlertidig, og at Vietnams genforening ikke blev gennemført, fordi de planlagte valg i 1956 ikke blev afholdt. Genforeningsproblemet vil utvivlsomt til sin tid blive gjort til genstand for forhandlinger, skønt dets løsning vil tage tid og må ske i etaper. Generalsekretæren finder endvidere, at hele Indokina bør neutraliseres i overensstemmelse med Genève-deklarationen af 1954. Den tilsyneladende mangel på fremskridt under Vietnam-forhandlingerne i Paris er en skuffelse, men det er et positivt træk, at forhandlingerne fortsætter.

Generalsekretæren fremhæver, at han altid har beklaget magtanvendelse i internationale forhold som værende i strid med FN-pagten. Han har følgelig også beklaget Sovjetunionens og fire af dets allieredes handle måde ved at sende deres væbnede styrker ind i *Tjekkoslavakiet* i august 1968 som et nyt alvorligt slag mod international orden og moral. U Thant frygter følgerne af denne aktion, som kan få en alvorlig og uheldig indvirkning på internationale rela-